

אָרֵר הַשַּׁבָּת

הדלקת נרות - 19:25

מוצאי שבת - 20:26

* עפ"י זמני ת"א

"והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע"

השבת, רוב הקהילות יקראו פרשות מחוברות מטות-מסעי (למעט קהילות חיבלאדיים, ק"ק תימן- פרשת מסעי) **פרשת מטות** פותחת בדיני נדר ושבועה, שנאמרו ע"י משה "אל ראשי המטות לבני ישראל".

נשאלת השאלה: מדוע מציינת התורה, שפרשה זו נאמרה "אל ראשי המטות?", חרי כל המצוות נאמרו תחילה לראשי העם, קודם שחזבאו לפני שאר בני ישראל!

חסביר הגאון ר' משה סופר (החת"ם סופר): מנחנו של עולם הוא, ש"ראשי המטות" - המנהיגים והעסקנים למיניהם, נודרים ומבטיחים להמוני העם הבטחות שונות, ופעמים אף נשבעים על קיום דבריהם, ובסופו של בר אינם מקיימים כל מה שהבטיחו, וגם עושים דברים המנוגדים למוצא פיהם.

מציאות עגומה היא, שדווקא מנהיגי הציבור, שחייבים לשמש מופת ודוגמא להמוני העם במעשיהם ובמידותיהם, דווקא הם מועדים לשנות מדבריהם בלא ניד עפעף ולבטל במחי יד הבטחות שניתנו בנדר ובשבועה לבני העם. לכן, קוראת כאן התורה במיוחד אל כל אחד מ"ראשי המטות": "לא יחל דברו (אל יחלל המנהיג את דברו לעם) ככל היוצא מפיו - יעשה!"

"אתה מוצא בכני ג' ובני ראובן ומוצי מנשה שהיו עשירים הרבה והיה להם מקנה רב, וחיבבו את המקנה וישבו להם חוצה לארץ ישראל. לפיכך גלו תחילה מכל יתר השבטים. שנאמר: "ויגלם לראובני ולגדי ולמנשי שבט המנשה".
w גרס להסך
על שהפרישו עצמם מאחיהם".

צמר גפן לדם: הנוטף דם מחותמו בשבת, יש להקל לתת צמר גפן כדי לעצור את הדם, ואין בזה איסור צובע. אלא שמבחינה בריאותית, עדיף יותר לשטוף את האף במים קרים וללחוץ על העצם, ולהשתמש בנייר טישו ולא בצמר גפן שעלול לגרום לסיבוכים רפואיים אם סיבי הצמר גפן ייקרשו עם הדם. **קיפול טלית:** מותר לקפל את הטלית שלא כסדר קיפולה הראשון. והנוהגים לקפלה כסדר קיפולה הראשון, יש להם על מה שיסמוכו.

צביעה באוכלים ומשקים:

כלל: 'אין צביעה באוכלים, ואין צביעה במשקים'. **ולכן,** מותר לתת כורכום בתבשיל ואין בזה משום צובע. וכן, מותר להכין פטל אע"פ שנצבעים המים, וכן מותר לתת ערק במים אע"פ שהמים נהפכים ללבן.

יין אדום: כיון שלכתחילה יש לקדש על יין אדום, לכך אם יש לו יין לבן, מותר למחוגו ביין אדום כדי להאדימו.

סבון לאסלה: מותר להניח סבון באסלה שיש בו חומר מחטא, ובהורדת המים הם נצבעים בצבע שהוא, ואין לחוש בזה לאיסור צובע.

משקפיים: משקפיים שצבע הזגוגיות שלהם משתנה בהתקרבו לאור נעשות כהות, ובחושך נעשות כזכוכית רגילה, מותר להרכיב אותם, ואין בהם איסור צובע.

מתוך ילקוט יוסף

פינת ההלכה

מלאכת צובע

סוג הצבע: אסור מן התורה לצבוע בשבת בצבע המתקיים. וחכמים אסרו לצבוע אף בצבע שאינו מתקיים.

נעליים: מותר לנקות ביד או במטלית יבשה את האבק המצטבר על הנעליים, אבל בוודאי שאסור לצבוע את הנעליים במשחת נעליים או בצבע נחלי.

איפור: אסור לאישה להתאפר בשבת באיפורים כגון: אודם, פודרה, סומק, מיק-אפ, עפרון, לק- צבעוני או שקוף (שהרי גם השקוף מבריק את הציפורניים ויש בו איסור צובע), וכן כל כיוצא בזה. ואיסור זה הוא אף אם הצבע היה קיים על הפנים, ורוצה לחזק אותו יותר. ויש להודיע זאת ברבים, כי לצערנו הרב נשים רבות נכשלות בזה.

פודרה: אבקת פודרה שאינה מעורבת במשחה וקדם כלל, מותר להשתמש בזה.

זכות לימוד ההלכות להצלחת עם ישראל, לאחדות בתוכנו וסיעתא דשמיא בריבוי אהבת חינוך, ביטול גזרות רעות ורפואה לכל חולי עמו ישראל.

"ה' רועי לא אחסר"

~מדרש' תנ"ך~

"לא יחל דברו, ככל היוצא מפיו יעשה..."

מעשה היה בנבוכדנצר בשעה שניצח נבוכדנצר את צדקיהו המלך עשה אותו לאדון על חמישה מלכים, כמו שנא' בירמיהו: "ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צור ואל מלך צידון ביד מלאכים הבאים ירושלים אל צדקיהו מלך יהודה". ובשעה שהיה נבוכדנצר עם צדקיהו, היה צדקיהו נכנס ויוצא אצלו בלי רשות, שהיה חשוב מאוד בעיני נבוכדנצר.

יום אחד נכנס צדקיהו אצל נבוכדנצר ומצא אותו אוכל ארנבת בעודה חיה. שצד אותה ובעודה מפרפרת אכל אותה, שדרך הגיבורים ההולכים במלחמה לאכול בשר חי בלי בישול כדי לחזק ליבם ולהיות לאכזר, אבל נבוכדנצר עשה אכזריות יתירה מזו, שברגע שתפשה אכלה כשהיא חיה! וכשראה נבוכדנצר את צדקיהו כשהוא נכנס אצלו אמר לו: "השבע לי שלא תגלה לאיש האכזריות שעשית!" נשבע לו צדקיהו במזבח הפנימי, שהיה בבית המקדש שעליו היו מקטירים הקטורת שלא יגלה לאיש.

לימים, דיברו חמשת המלכים סרה בנבוכדנצר ואמרו לצדקיהו: המלוכה ראויה לך! שאתה מזרע דוד, ולא לנבוכדנצר שהוא איש שפל!" וכשראה צדקיהו שהללו מדברים סרה בנבוכדנצר ואותו משבחים, ביקש אף הוא לגלות את מה שראה, אבל בגלל השבועה

שנשבע לא היה יכול לגלות, ונצטער על כך. וכשראה שהוא מצטער אמר: "יכול אני להתיר עצמי בלי רשות" וסיפר לחמשת המלכים את מעשה האכזריות של נבוכדנצר. וכששמעו המלכים האלה דבריו הלכו ואמרו לנבוכדנצר: "יהודי זה שהוא חשוב כל כך בעיניך, שהוא נכנס ויוצא בארמונוך ללא רשות, אמר לנו שראה אותך אוכל ארנבת חיה!"

וכששמע נבוכדנצר הדבר הזה, בא לירושלים וישב בחומת אנטוכיה, וקרא לסנהדרין ולצדקיהו. וכשבאו הסנהדרין הושיב אותם על כיסאות של זהב. אמר להם: "רוצה אני שתסבירו לי את תורתכם!" הביאו לו ספר תורה והיו הולכים ומבארים לו פרשה פרשה. וכשהגיעו לפרשת נדרים (תחילת פרשת מטות) והתחילו לפרש לו את הפסוק: "כי ידור נדר לה'..." שאל אותם: "מה הדין אם אדם רוצה להתחרט על הנדר או על השבועה? האם יכול לחזור בו?" אמרו לו: "אם הוא הולך אצל חכם והוא מבטל את הנדר או השבועה, הנדר או השבועה בטלים" אמר להם: "בוודאי אתם ביטלתם את השבועה שנשבע לי צדקיהו".

אז נדמו הסנהדרין ולא ידעו מה להשיב. מיד שמטו כסאות הזהב שמתחתיהם וישבו על הארץ. וזהו מה שנאמר באיכה: "ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון". אח"כ לקחו את הסנהדרין וקשרו אותם בזנבי סוסיהם וגררו אותם מירושלים מירושלים ועד לוד. ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו, ואת עיני צדקיהו עיור ואסר אותו נבוכדנצר ונשאר במאסרו כל הימים שנבוכדנצר היה חי.

ומכן אפשר לראות מה חמור עוון הנדרים, שדרם למותם של שבעים הסנהדרין. יה"ר שיצילנו ה' יתברך מעוון זה ומשאר עוונות. אמן.

זכות הלימוד בעלון לרפואת; הרב דוד בן סעדיה, שולמית בת חממה יונה, דורית בת גאולה, דינה בת דיאמנמה, פיבי בת תמר, הרסה בת תמר, מול בת כוכבה, ברכה בת חביבה, שקד חיה בת אסנת, אורן בן אביגיל.

זכות הלימוד בעלון להצלחת ר' מרדכי בן שינדלר וב"ב

הבחירה האלוקית בעם ישראל יצרה בעם ישראל נשמה מיוחדת, נשמה שכל כולה דבקות ב-ה', וממילא- דבקות בתורת ה'. "נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם". **הבחירה בישראל היא נצחית משום שהיא לא התחילה מאיתנו, ועל כן היא גם לא מושפעת ממעשינו.**

אם כן, ברור ומובן שבקיום התורה אנחנו חושפים את הקשר הזה באופן גלוי. אך גם אם חלילה איננו חושפים את הקשר, הוא בכל זאת קיים בצורה סגולית.

מובא במדרש בשם אליהו הנביא, שאדם אחד אמר לאליהו שישנם שני דברים שהוא אוהב אהבה גדולה, אך אינו יודע איזה מהם קודם: ישראל ותורה. אמר לו אליהו: "דרכם של בני אדם לומר 'תורה קודמת לכל' אבל אני הייתי אומר: 'ישראל קדושים קודמים'. דבר מדהים! ההתאמה לתורה שיצר בנו ה' מאפשרת את נתינת התורה בארץ. לכן מצד מסוים עם ישראל קודם לתורה.

חשוב מאוד ללמוד ולהבין לאיזה עם מופלא אנחנו שייכים, מה צפון בנשמה שלנו. כך נוכל להעמיק את הקשר לתורה הקדושה, הקשר ל-ה'.

וזהו המא נאמ, האם התורה ע"כ לא אדם הגאמי? הרי היא צרי רוחני! האם התורה ע"כ לא צרי האדם?

פינת האמונה

~מדרש' תנ"ך~

האהבה הגדולה סכולן...

אנו זוכים ללמוד ביחד על סוגיית 'חיי תורה', ובעזרת ה' יתקיים בנו הכתוב: "עץ חיים היא למחזיקים בה".

הנצרות טוענת שח' עזב את עם ישראל, ובחר בהם לחיות זעם הנבחר - האומנם?!

חשבו!! האם זה ייתכן ש-ה' יעזוב אותנו? (עפ"י מה שלמדנו בשבוע שעבר...)

השבוע נבין שלא ייתכן ש-ה' יעזוב את עם ישראל לעולם!

הנוצרים טוענים נגד עם ישראל שהוא הוחלף. הם אומרים שאמנם בעבר ה' היה עם ישראל, אך תקופה זו עברה.

אמה נבטע השקר הנצרי מן ההבנה השגויה שדיברנו עליה:

המחשבה שהקשר שלנו ל-ה' מתחיל מן המעשים שלנו ולא מבחירת ה' בנו. ההבנה שבראש ובראשונה ה' בחר בעמו ישראל באהבה ורק לאחר מכן נתן לנו תורה, מלמדת כלל חשוב מאוד: אילו הייתה הבחירה מותנית בקבלתנו את התורה, היה חשש שאם לא נקבל את התורה, יעזוב ה' את עם ישראל חש ושלווה. לכן חשוב כל כך להדגיש:

הלכות לשון הרע

~נצור לשונך~

נמשיך בעז"ה בלימוד הלכות לשון הרע, בפניה זו נציג את עיקרי ההלכות כפי שמוצגות בספר "נצור לשונך" המבוסס על הספר "שמירת הלשון" של ה-חפץ חיים. יהיה שנוכח להתרחק מזה"ר וע"י חיי חברה תקינים נזכה לאהבת חנם וביאת גואל צדק. מזהרה. אמן.

סיכום כלל א' - עקרונות סיפור לשון הרע

- א** אסור לספר לשון הרע גם על אמת (אדם שמספר שקר נקרא "מוציא שם רע" וחטאו גדול הרבה יותר).
- ב** בדיבור לשון הרע עוברים על מצוות רבות (17 מצוות 'לא תעשה' ו-14 מצוות 'עשה', סה"כ - 31 מצוות).
- ג** אנשים המורגלים בלשון הרע נקראים "בעלי לשון הרע" (שבהרגלם הרע הם מוכיחים כי מתעלמים ממצוות ה' בזדון).
- ד** על שלוש עברות נפרעים מן האדם בעולם הזה ואין לו חלק לעולם הבא ואלו הן: עבודה זרה, גילוי עריות, שפיעות דמים - ולשון הרע כנגד כולם.
- ה** אסור לספר מרצונו. אסור לספר אם מכריחים אותו. אסור לספר אם אביו מבקשו. אסור לספר אם רבו מבקשו. אסור לקיים שיחה שידוע שתכיל לשון הרע או אפילו אבק לשון הרע.
- ו** אסור לספר גם אם ע"י כך יפסיד את פרנסתו.
- ז** אסור לספר גם אם כבודו עלול להיפגע אם לא יספר.
- ח** אסור לספר בעל פה, אסור לספר בכתב, אסור לספר ברמז.
- ט** אסור לספר גם אם במהלך הסיפור מגנה את עצמו יחד עם חברו.

הלכות לשון הרע, כלל ב, סעיף א

לשון הרע ברבים: כשם שאסור לספר לשון הרע ליחיד כן אסור לספר לרבים. ולא עוד, אלא עווננו של המספר לשון הרע לרבים חמור יותר, וככל שרב מספר השומעים כן גדול החטא. לחומרה זו של לשון הרע ברבים שני טעמים: האחד, משום שהאדם עליו מדברים מושפל יותר כשמבזים אותו לעיני רבים. והשי, שהמספר מכשיל יותר אנשים וגורם להם לחטוא באיסור שמיעת לשון הרע.

"מר גרינפולד נשא נאום בחירות בפני קהל רב. תוך כדי דבריו הוא הזכיר כמה מחסרונותיו של מר לויין - מובן שגרינפולד חטא בלשון הרע, אולם במקרה זה עווננו חמור יותר, משום שחטאו נמוד ביחס למספר האנשים שנכחו בעת נאוםו והאוינו לדבריו"

הלכות לשון הרע, כלל ב, סעיף ב

דברים שמותר לאמרם בנוכחות שלושה אנשים: יש דברים מסוימים שמותר לאומרם בנוכחות שלושה אנשים ויותר, הכוונה לדברים שאין בהם דברי גנאי מפורשים, אלא שהשומע יכול להבינם או כדברי גנאי או כדברים בלתי מזיקים. משמעותם של דברים אלו תלויה באופן שבו הם נאמרים - הנעימה, הקול, תנועות הידיים. המספר בפני שלושה אנשים דברים מסוג זה, בוודאי אין כוונתו שדבריו יובנו כדברי גנאי. הנחנה זו מבוססת על העיקרון שמידע הידוע לשלושה אנשים אינו נשמר בסוד אלא מתפרסם ומגיע בסופו של דבר לאדם שמדובר בו. לכן, המספר חייב להזהר בלשונו שכשמספר את הדברים לא יהיה ניתן להבינם בשום פנים כדברי גנאי. "ראובן שהיה זר בעיר, ניגש לשמעון שעמד בתוך חבורת אנשים ושאל: "סלח לי, אדוני, אולי ידוע לך היכן אפשר לקבל ארוחה חמה בשעת לילה מאוחרת כזו? שמעון השיב לו: "לך ישר לביתו של לוי, אנצלו יש תמיד הרבה אוכל בתנור"

תשובתו של שמעון יכולה להפרש בשני אופנים: או שלוי זללן או איש חסד, על שמעון להזהר בלשונו שלא ישתמע מתשובתו דברי גנאי על לוי, אם התשובה הייתה באופן שיובן ממנה דברי גנאי על לוי - הרי שמעון חטא בלשון הרע.

שו"ת מהפרשה

ר' עזרא ארומ

ש: "ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב".

א יאזו מידה כנגד מידה יש בעונש זה? (רש"י)
ת: בלעם החליף אומנותו (=החרב) באומנות ישראל (=תפילה בפה). ולכן גם הם השתמשו באומנותו (החרב).

ש: על מה נאמר בפרשתנו: "זאת חוקת התורה"?

ת: בקשר ללקיחת שלל מהמדיינים (לא,כא).

ש: איזו הלכה נלמדת מהפסוק:

"כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש"?

ת: ההלכה כדרך תשמישו כך דרך הגעלתו.

ש: כיצד נקראים התכשיטים באיברים הבאים:

א. יד ב. רגל ג. אף?

ת: א) צמיד. ב) אצבעה. ג) נזם.

ש: מי אמר למי: "והייתם נקיים מה' ומישראל"?

ת: משה אמר לבני גד ולבני ראובן (לבלג).

ש: "אלה מסעי בני ישראל" א. כמה מסעות היו?

ב. מהו הרמז לכך?

ת: א) 42. ב) בפסוק: "אלה מסעיהם למוצאהו".

ואלה = גימטריא 42.

ש: מהם שמות התחנות במסע:

א. הראשון ב. האחרון?

ת: א) רעמסס. ב) אבל השיטים.

ש: מדוע מפורטים בתורה כל המסעות?

ציין שלושה טעמים.

ת: רש"י - להודיע חסדיו של מקום רמב"ם - לפרסם את נסיו ה.

ספורנו - לפרסם את זכותם של בני ישראל, שהלכו אחרי ה'

במדבר.

ש: א. באיזה גיל נפטר אהרון?

ב. באיזה תאריך הוא נפטר?

ת: א) 123 שנה. ב) ר"ח אב ("בחודש החמישי באחד לחודש").

ש: "ואם לא תורישו את יושבי הארץ..."

והיו לשיכים בעיניכם ולצנינים בצידיכם".

מה פירוש המילים: שיכים וצנינים?

ת: שיכים - יתדות. צנינים - משוכות קוצים.

ש: כמה ערים ניתנו ללויים?

וכמה מתוכן היו ערי מקלט?

ת: 48 ערים ניתנו ללויים, 6 מהן היו ערי מקלט.

ש: "וישמע מלך ערד" - מה שמע?

ת: שמע שמת אהרון ונסתלקו עבני הכבוד.

מסופר (2) מרדכי שבבו היה סייף מצטיין, ובתחילת שנות השבעים מונה למאמן הפועל צפת. תחת שרביטו הצליחה הקבוצה מאוד והוא אף זכה בתואר "מאמן השנה".

כחלק מהפרס על זכייתו קיבל מרדכי שבבו מקום במשלחת הספורטאים לאולימפיאדת מינכן.

כשלושה חודשים לפני הנסיעה הופיע בחלומו של שבבו דמות שאמרה לו לא לנסוע. שבבו שהיה אז חילוני התייחס בביטול לחלום. גם לאחר שלמחרת שוב אופיע הדמות בחלום והורתה לו לא לנסוע, התייחס לעניין בביטול גמור.

בלילה השלישי שוב הופיע הדמות בחלומו. הפעם אמרה הדמות **"אני רבי יצחק לוריא ותפקידי לשמור על אנשי צפת. אני אוסר עליך לנסוע לאולימפיאדה!"**

בבוקר זכר שבבו את החלום ונחרד. אם האר"י בכבודו ובעצמו הופיע בחלומו, הרי שיש לקחת את העניין ברצינות. בו ביום התקשר מרדכי שבבו לוועד האולימפי והודיע כי הוא מבטל את נסיעתו ומחזיר את הכרטיס.

כולנו זוכרים את האסון הנורא שפקד את נבחרת ישראל באולימפיאדת מינכן. מרדכי שבבו היה אמור ללון בחדר ביחד עם מאמן סייף אחר, אנדרי שפיצר, שנהרג בפיגוע.

לאחר אסון האולימפיאדה הבין שבבו את גודל המקרה שקרה לו והחליט שאם האר"י הקדוש שמר עליו, הוא, מרדכי שבבו, צריך לשמור על האר"י הקדוש. מרדכי חזר בתשובה ולקח על עצמו לשמור על קברו של האר"י הקדוש בבית הקברות של צפת.

גם כיום, אם תטיילו בבית הקברות בצפת, תוכלו לפגוש את מרדכי שבבו, לבוש בחליפה שחורה, עטור זקן וכיפה שחורה, מסתובב על יד מתחם קבר האר"י, מנקה, מתחזק וכך הוא נחשב לשומר הבלתי רשמי של כל בית הקברות בצפת.

זכותו תגן עלינו אמן.

לוי' שיעורים בכפר ביל"ו ב':

יום ב': שיעור משיניות - לימוד סדר מועד, שעה: 21:00. השיעור מתקיים בבית משפחת טאייב.

יום ג': שיעור בספר התניא - מפי הרב מאיר הכהן, שעה: 21:00, השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל"ו ב'.

יום ה': שיעור פרשת שבוע - שניים מקרא ואחד תרגום, שעה: 20:30, השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל"ו ב'.

שבת קודש: שיעור רש"י - כ-20 דקות לפני תפילת מנחה.

לוי' תפילות בשבת:

מנחה ערב שבת: 19:25
שחרית: 9:00
מנחה: 19:00
סעודה שלישית: 19:20
ערבית מוצ"ש: 20:15

לפרטים על זמני שיעורים ותפילות:
 בטל: 050-3503025

ר' יצחק לוריא- האר"י, היה אבי שיטה חדשה בחכמת הקבלה, נולד בירושלים בשנת רצ"ד (1534) ונפטר בצפת ה' אב בשנת של"ב (1572).

אבותיו היו אשכנזים. בעודו ילד מת אביו, והוא גדל בבית דודו מרדכי פראנקיס שהיה עשיר ומוכסן בקהיר במצרים. רבו היה ר' בצלאל אשכנזי.

כשהיה בן ט"ו שנים גבר בחכמתו ובפולפולו בגמרא על כל בני גילו, ודודו נתן לו את בתו לאישה וכלכלו בכבוד.

בהיותו בן כ"א שם כל מעינו בספר הזהר שנדפס אז לראשונה, והתבודד בקדושה ופרישות בבית מיוחד על הנילוס. הוא בא לבית חמיו בכל ערב שבת עם חשכה, ולא דיבר עם שום איש רק בדרך קצרה ובלשון הקודש, ובמוצאי שבת שב למקום התבודדותו. **בהיותו בן שלשים ושש נגלה אליו אליהו**, ואמר לו כי בעוד שנתיים יסתלק מן העולם, והגיעה העת שיעלה לארץ ישראל להשיג קדושה יתירה ושפע חכמה אלוהית. שם ימצא את ר' חיים ויטאל, וימסור לו את כל סתרי התורה שלמד.

האר"י עלה לארץ ישראל הוא ובני ביתו, וקבע את מושבו בצפת. ר' חיים ויטאל אשר למד חכמת הקבלה מפי ר"מ קורדיברו, בא אל האר"י לשמוע תורתו, דבקה נפשו בו ולא מש מאהלו.

עד בואו של האר"י לצפת נחשב רבי משה קורדיברו לגדול המקובלים ודבריו נתקבלו אצל כל המקובלים כבעלי הסמכות הגדולה. לאחר שבא האר"י לצפת למד אצל רמ"ק וכיבד אותו מאוד, והוא מכנה אותו בכתביו בתואר "מורנו ורבנו".

לאחר פטירתו החלה השפעתו של הרמ"ק לפנות את מקומה לקבלת האר"י והשפעתה. תלמידי האר"י, ור' חיים ויטאל בראשם, הפיצו את הדעה שתורתו של הרמ"ק ושיטתו הם פרוזודור לשיטת האר"י. רבים מתלמידי הרמ"ק נהנו אחרי שיטת האר"י בקבלה.

מסופר (1) אחד הסיפורים המפורסמים על האר"י הקדוש ותלמידיו, מתאר מאורע שהתרחש פעם אחת כאשר יצאו האר"י ותלמידיו לקבל את השבת. כך מסופר בספר שבחי הארי ז"ל והרב חיים ויטל ז"ל:

"פעם אחת בערב שבת סמוך להכנסת כלה, יצא עם תלמידיו חוץ לעיר צפת... כדי לקבל השבת... ובתוך שהיו משוררים, אמר הרב לתלמידיו: "חברי, רצונכם שנלך לירושלים קודם השבת ונעשה שבת בירושלים?" וירושלים היא רחוקה מצפת יותר מכ"ה פרסאות, השיבו קצת מן התלמידים: "אנו מרוצים מכך", וקצת מן התלמידים השיבו ואמרו: "נלך קודם ונודיע לנשותינו", כיון שאמרו נלך מקודם לביתנו, נתחרד הרב חרדה גדולה והכה כף אל כף ואמר: אוי לנו שלא היה בנו זכות להיגאל, שאלמלא הייתם כולכם משיבים לי פה אחד שאתם רוצים לילך בשמחה גדולה תיכף היו נגאלים כל ישראל, שעתה הייתה השעה עומדת להיגאל, ומתוך שמיאנתם בדבר חזר הגלות לאיתנו".

"עץ חיים היא למחזיקים בה - ותומכיה מאושר"

אלה יעמדו על הברכה: גל בן דינה, מוריה בת-שבע, גל בן ציון, רון בן יגאל, יגאל בן סעדיה, בת שבע בת סעדיה, מנדי בן ימימה, יונתן בן לאה, שרית בת תמר, מישל בן שושנה, שרונה בת אילנה, בת ציון בת לאה.